

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 1T/137/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218011972
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Piros
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2021:2218011972.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda samosudcom JUDr. Ladislavom Pirosom v trestnej veci vedenej proti obžalovanej X. S., L. X.X.XXXX pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.05.2021 takto

rozhodol:

obžalovaná: X. S. narodená 3.6.1977 v Bratislave, trvale bytom T. T. Č.. XX, okres Dunajská Streda

je vinná, že

dňa 28. augusta 2017 v čase okolo 10:30 hod., na Ádorskej ulici č. 41 v Dunajskej Strede, vo verejnosti prístupných priestoroch budovy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny napadla poškodenú I. Š., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že počas schádzania po schodoch ju kopla do zadnej časti ľavého bedra v oblasti bedrového kĺbu, následne ju na medziposchodí sotila do steny a po vyjdení pred budovu ju začala šticovať, čím jej spôsobila pomliaždenie oblasti ľavého bedra a ľavého bedrového kĺbu, ktoré si vyžiadalo lekárske vyšetrenie a liečenie v trvaní od 29.08.2017 do 19.09.2017, počas ktorého bola obmedzená v obvyklom spôsobe života,

teda

- inému úmyselne ublížila na zdraví a taký čin spáchala na chránenej osobe- osobe vyššieho veku
- dopustila sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadla iného

čím spáchala

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona
- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona

Za to sa odsudzuje :

Podľa § 156 odsek 2 Trestného zákona pri použití § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 36 písmeno j) Trestného zákona a § 37 písmeno h) Trestného zákona a § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona k úhrnnému peňažnému trestu vo výške 500,-- (päťsto) Eur.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona súd pre prípad zmarenia peňažného trestu ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaná sa zaväzuje k náhrade škody pre:

· Sociálnu poisťovňu pobočka Bratislava, Záhradnícka 31, titulom nemocenského vo výške 99,60 Eur
· Všeobecnú zdravotnú poisťovňu pobočka Bratislava, Ondavská 3 titulom zdravotnej starostlivosti 17,25 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

V predmetnej veci rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda dňa 28.10.2019 obžalovaná bola spod obžaloby oslobodená podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku, keďže skutok nie je trestným činom, pričom súd svoje rozhodnutie opieral nielen o výpoveď samotnej obžalovanej z prípravného konania a z hlavného pojednávania, ktorá poukazovala na to, že bola to práve poškodená C.. I. Š., ktorá mala motív konať proti jej vôli, nakoľko musela vrátiť obžalovanej maloletú dcéru D. a bola k tomu aj zaviazaná Uznesením Okresného súdu Bratislava 5 o neodkladnom opatrení č. 22P/141/2017, pričom bola to práve poškodená, ktorá obžalovanú na schodišti napadla tak, že chytila najprv za jednu ruku maloletú a druhou rukou sa obžalovanej snažila vytrhnúť maloletú, zároveň napľula obžalovanej do tváre, začala ju ťahať za vlasy a v tomto svojom konaní naďalej pokračovala a preto obžalovaná pritlačila k stene poškodenú, aby takto ubránila seba aj dcéru.

Uznesením Krajského súdu Trnava č. 3To/49/2020 zo dňa 7.7.2020 predmetný rozsudok bol zrušený a vrátený súdu na nové prejednanie a rozhodnutie s právnym názorom, že prvostupňový súd nijakým spôsobom nevzal do úvahy závery znaleckého posudku MUDr. W. E. z odboru zdravotníctva a farmácia na čl. 19-35, pričom zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že poškodená utrpela zranenia, ktoré zodpovedali opisu skutku tak ako uviedla poškodená, tj. kopnutím obžalovanou do ľavého bedra resp. sotením o stenu v dôsledku čoho došlo k pomliaždeniu v oblasti ľavého bedra s dobou liečenia približne 1 mesiac a taktiež odvolací súd poukazoval na potrebu prihliadať na ďalšie skutočnosti a dôkazy nielen v prospech, ale aj v neprospech obžalovanej.

Súd zväziac vyššie uvedené okolnosti opätovne dopyčul samotnú obžalovanú, poškodenú C.. I. Š., svedkyňu Y. Š. a svedka S. P., ktorý svedkovia opätovne ako aj obžalovaná zotrvali na svojich výpovediach, pričom výpoveď svedka S. P. treba vyhodnotiť v prospech obžalovanej a oproti ich výpovediach sú samotné výpovede poškodenej I. Š. a Y. Š., ale aj rad pripojených listinných dôkazov najmä znalecký posudok MUDr. W. E., z ktorých záverov je jednoznačné, že poškodená pri útoku obžalovanou utrpela ľahký úraz z lekárskeho hľadiska a to pomliaždenie ľavého bedra a ľavého bedrového kĺbu, ktoré zranenia mohli nastať tak ako to popisuje samotná poškodená a to tupým úderom do oblasti ľavého bedra napríklad kopnutím nohou alebo úderom - narazením oblasti ľavého bedra o stenu pri sotení napríklad inou osobou.

Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku je potrebné konštatovať, že tieto závery sú v súlade s výpoveďou samotnej poškodenej a svedkyne Š., ktoré ako osoby blízke obžalovanej, keďže ide o tetu a matku obžalovanej, po zákonom poučení podľa § 130 odsek 1 Trestného poriadku mali možnosť odoprieť vypovedať na hlavnom pojednávaní, avšak túto možnosť nevyužili, stručne od začiatku trestného stíhania presne a rovnako opisovali spôsob napadnutia poškodenej zo strany obžalovanej. Je nevyhnuté pripomenúť, že každý účastník tohto konania, či je to samotná obžalovaná, poškodená alebo ďalší svedkovia mali v určitej miere svoju zodpovednosť v tomto konaní, keďže všetci v podstate skratovo zareagovali na pohovor na úrade práce, čo neznieľa nielen obžalovaná ale aj samotná poškodená, ktorej bolo oznámené, že musí maloleté dieťa odovzdať jeho pravej matke na základe rozhodnutia súdu, čo potom viedlo k nedorozumeniu v samotnej budove úradu práce a došlo k vzájomnej potýčke, pričom túto situáciu najmenej zvládla prítomná obžalovaná, ktorá sa nezdráhala kopnúť poškodenú do zadnej časti ľavého bedra v oblasti bedrového kĺbu a následne využijúc aj svoje fyzické prednosti oproti poškodenej, túto aj sotila na medziposchodí do steny, pričom mala vedomosti o tom, že v osobe poškodenej ide o staršiu osobu najmä o osobu vyššieho veku, keďže poškodená je jej teta a tak súd zväziac aj ďalšie pripojené listinné dôkazy, ktoré oboznámil na hlavnom pojednávaní, najmä lekárske nálezy na čl. 49-50, ktoré taktiež poukazujú na to, že aj samotná poškodená reagovala na útok obžalovanej, nakoľko je zrejmé, že aj obžalovaná utrpela škrabance na pravej ruke a mala úraz na ľavej strane hrudníka, je zrejmé, že došlo tam k vzájomnej potýčke, napádaniu sa a aj slovným vyhrážkam o čom svedčí aj výsledok priestupkového spisu na čl. 74-98, vychádzajú aj zo zápisnice a uznesenia o výsluchu maloletej na čl. 219-236 zo záznamu z pohovoru zo dňa 13.9.2017, pričom maloletá sa vyjadrila v tom znení, že radšej chce byť s mamou ako s poškodenu, súd vyhodnotiac jednotlivé okolnosti v prospech obžalovanej a to najmä výpoveď druhá S. P. a na druhej strane výpovede poškodenej a jej sestry a závery znaleckého posudku, ktoré sú jednoznačné a usvedčujúce obžalovanú, súd mal po objektívnej ako aj subjektívnej

stránke preukázanú skutkovú podstatu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, keďže úmyselne ublížila na zdraví poškodenej, ktorá je chránenou osobou a na mieste prístupnom verejnosti dopustila sa výtržnosti tým, že napadla iného.

Podľa § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku.

Podľa § 127 odsek 3 Trestného zákona osobu vyššieho veku sa na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako 60 rokov.

Objektom trestného činu ublíženia na zdraví je ľudské zdravie. Hmotným predmetom útoku je telo človeka. Následkom trestného činu ublíženia na zdraví musí byť vždy ublíženie na zdraví.

Kvalifikačným znakom v riešenom prípade je aj spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví na chránenej osobe.

Objektom trestného činu výtržníctva sú primárne medziľudské vzťahy a určité zásady slušného správania na verejnosti alebo na mieste verejnosti prístupnom.

Subjektom uvedeného trestného činu je páchatel' trestne zodpovedný.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva z hľadiska konania v prevažnej väčšine prípadov v aktívnom konaní páchatel'a a v dopustení sa konania hrubou neslušnosťou alebo výtržnosťou.

Hrubá neslušnosť je úmyselné konanie závažnejšieho charakteru, ktoré je v rozpore so zásadami slušného správania v oblasti medziľudských vzťahov.

Súd pri výmere výšky a druhu trestu postupoval v zmysle § 34 Trestného zákona a nasledovné a zväžiac osobu obžalovanej, ktorá doteraz súdne trestaná nebola čo vyplýva z odpisu registra trestov, ktorú okolnosť súd vyhodnotil v zmysle § 36 písmeno j) Trestného zákona ako poľahčujúcu okolnosť, zväžiac v rámci celého konania jej motív, ale aj okolnosti prípadu, ktoré vyvolali jej konanie a to nechotu poškodenej ale aj samotnej matky obžalovanej odovzdať maloletú dcéru matke bez ujmy a konfliktov, pričom je potrebné konštatovať aj zlý postoj uvedených osôb ku konaniu súdov a úradov pri odovzdávaní maloletej dcéry pravej matke, súd zväžiac aj tú okolnosť, že sa obžalovaná dopustila viac trestných činov, čo vyhodnotil súd ako priťažujúcu okolnosť, dospel k záveru, že nápravu obžalovanej ako aj účel trestu v zmysle individuálnej a generálnej prevencie možno dosiahnuť uloženým peňažným trestom.

Pre prípade zmarenia výkonu peňažného trestu súd uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka.

Zároveň súd rozhodol o náhrade škody pre sociálnu poisťovňu a všeobecnú zdravotnú poisťovňu, ktoré nároky boli riadne a včas uplatnené a vyčíslené v prípravnom konaní, pričom nerozhodoval o nároku poškodenej Mgr. I. Š., ktorá tak riadne neučinila v prípravnom konaní v zmysle § 46 odsek 3 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.